

T(R)ÒPICS

MARCEL·LÍ BORRELL

Madona, Aznar i Morte

21 d'abril 2003. Diada de la Mona. I de les madones. Em cau a les mans el retall d'un diari amb la Madonna ianqui vestida de camuflatge *marine*. És el moment de vendre el seu desè disc, *American life*, on amb onze cançons (fatídic número 11) la senyorassa de Michigan posa a parir el vell somni americà del venedor de periòdics que, ràpid, arriba a la Casablanca. "Que hagi decidit expressar el meu rebuig al materialisme i el no sobre la guerra és una qüestió de llibertat d'expressió. No estic a favor d'Iraq ni de Bush. Estic a fa-

vor de la pau", diu Madonna. O sigui, pocs romanços políticament incorrectes, nenes. El mateix dia de la Mona en *prime time* televisiu, José María Aznar, president de les Espanyes, es feia entrevistar en la tele del Moviment, la TVE *one*. I el primer ministre, tot i el tarannà bel·licista, no anava de *marine* com Madonna, sinó de buròcrata governamental. Amb el tern blau marí de la gavina popular incontaminada d'abans el *Prestige*. En trenta minuts de preguntes sense resposta (surreal DDT, ¡Buenos días! ¡Buenas tardes!) el reca-

der de Mr. Bush jugava a fer l'orni amb la complicitat hieràtica d'un es de imatges televisives dignes del NO-DO dels temps del Caudillo. Amb posat de qui se sap ja les preguntes, el senyor Aznar feia que actuava de gran estadista. I les seves grandiloqüents abstraccions no gaudien del mínim dret a rèplica per part dels tres titelles asseguts, reverentment, al seu redós. Victòria pírrica d'un pobre diable que treu pit si juga en camp propi.

I l'endemà de la indigesta mona del president Aznar, Andreu Morte, director del Mercat de les Flors barceloní, presentava el programa del teatre municipal per al trimestre. Cinema, dansa, música, arts escèniques i actuacions virtuals, amb funcions dels madrilenys

La Carnicería Teatro (*Compré una pala en Ikea para cavar mi tumba*); l'enfant terrible Roger Bernat i *Bona gent*; l'àvia del punk Patti Smith; els britànics Station House Opera amb *Mare's Nest*, trepidant combinació d'experiències en directe i filmacions cinematogràfiques. A banda la bondat del cartell, Morte planteja una oportuna qüestió: "Serà interessant veure com la guerra de l'Iraq ha desvetllat una contracultura que al Mercat li agradaria rebre". Si les eleccions municipals del 25 de maig són el primer termòmetre per a calibrar les reaccions socials a una política juràsica, també cal esperar canvis de gust en els menús teatrals. Radicalitat i compromís des dels escenaris i les platees?